

PROPOSTA D'INFORME AL CONSELL NACIONAL D'EUiA

Dissabte 27 de gener del 2018

Dos esdeveniments polítics han marcat de forma important per EUiA el 2017, el primer el naixement a l'abril del Nou Espai polític de les esquerres catalanes, *Catalunya en Comú*, i a la tardor tots els esdeveniments que van començar al Parlament el 6 i 7 de setembre, la intervenció de les conselleries, les jornades de l'1 i el 3 d'octubre, la DUI, l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i la convocatòria de les eleccions al Parlament de Catalunya del 21-D.

EUiA va celebrar Consells Nacionals els dies 16 de setembre, 11 d'octubre i 4 de novembre, on vam valorar tots aquets fets i vam acordar com i qui comparèixer a les eleccions del 21-D. Dèiem que cal "tancar una etapa d'un procés dirigit per un independentisme que ens ha portat a una fase final de col·lapse", per tal d'obrir "un nou moment per a Catalunya en què el país ha de recuperar les llibertats i l'autogovern per tornar-se a projectar, tenint en compte el missatge que ens va donar l'1 d'Octubre, que la gent vol ser protagonista de la política i de les seves vides".

Cal, en començar el 2018, llançar una valoració i una perspectiva política d'aquests esdeveniments que determinen l'acció i l'organització d'Esquerra Unida i Alternativa.

La mobilització social

Cal repassar primer les **dificultats per articular una mobilització social sostinguda i alternativa** que doti de perspectiva de classe i continguts populars alternatius. Les mareas, blanca, groga i pensionista, i les mobilitzacions sindicals pel dret al treball digne han aparegut regularment però de forma insuficient per *hegemonitzar* o influir de forma determinant en el calendari polític.

Catalunya en Comú

La creació a l'abril de CatComú, una llarga aposta reeixida d'EUiA, també ha mostrat limitacions en aquest curt espai de temps, com la crisi de Podem a Catalunya que ha restat una energia considerable en aquests 8 mesos i, de nou, un calendari polític i electoral accelerat que ha impedit la consolidació organitzativa i l'aplicació de metodologies de treball més participatives.

Cal ara consolidar CatComú, abordar de forma immediata la seva Assemblea Organitzativa i definitivament comptar amb totes les energies de Podem en aquest nou projecte català.

21-D

Amb prop d'un 82% de participació, la polarització ha batut un rècord històric en unes eleccions autonòmiques, ha tret de l'abstenció diferencial a una part de la Catalunya popular i atorga legitimitat democràtica al resultat.

Els resultats d'aquest 21-D no són gens satisfactoris. La posició adoptada per CatComú-Podem d'obrir una perspectiva de canvi basada en la centralitat de les polítiques socials i un catalanisme popular integrador d'identitats i, alhora, redissenador de Catalunya com a subjecte polític de forma fraternal amb la perspectiva de canvi a Espanya i els seus pobles, ha obtingut un resultat molt insuficient.

Cal esperar estudis objectius de transferència de vot per a no caure en subjectivismes ni localismes.

Han triomfat especialment les opcions que han pogut acumular la utilitat d'un vot polaritzat entre l'independentisme que volia restituir-se contra la humiliació i l'anti independentisme, especialment JxC i Cs.

S'ha de destacar que encara que CatComú-Podem ha perdut 44.000 vots respecte el 27-S del 2015, la CUP i el PP n'han perdut 144.509 i 165.188 vots respectivament i, ERC, JxC i Cs s'han convertit en receptors útils.

2.063.361 vots i 70 escons ha aconseguit l'independentisme: JxC, ERC i CUP (47,49%). 1.889.176 vots i 57 escons són pel bloc del 155: Cs, PSC i PP (43,49%). 323.695 vots i 8 escons per a Catalunya en Comú-Podem (7,4%).

S'ha de valorar també com una derrota parcial el resultat d'ERC (que no ha pogut superar finalment als hereus de CDC-PDECat) i PSC (que només ha pogut mantenir-se absorbint 80.000 dels més de 100.000 vots d'Unió Democràtica).

Els opositors al 155 tenen majoria parlamentària i, llegits en impugnació republicana del Règim del 78 contrària també a la corrupció i a les polítiques de retallades, podrien marcar la XII Legislatura. Caldria superar les contradiccions existents per a construir una majoria d'aquestes característiques que, sustentada en l'agenda social i en la bilateralitat, recuperés i eixamplés la sobirania.

Per EUiA és molt important una lectura dels resultats en clau dreta-esquerra; a pesar de l'esforç en campanya per prioritzar el discurs social i el grau de satisfacció política que això provoca en les bases de CatComú-Podem, aquest eix no ha predominat a l'hora d'emetre el vot el 21-D i així contemplem com desafortunadament els sectors neoliberals s'han reforçat en el Parlament de Catalunya, siguin els de Cs o siguin els de JxC. Per això des de CatComú s'ha proclamat encertadament "ni Arrimadas ni Puigdemont" per a frenar el pas a aquestes polítiques conservadores.

El cicle obert el 2010 amb la Vaga General i el 15-M apuntava a la configuració de nous subjectes polítics i a l'obertura de processos constituents que superessin el Règim del 78. L'aparició d'aquests subjectes com Unidos Podemos i Catalunya en Comú, que han obtingut resultats electorals inimaginables en el cicle electoral anterior (alcaldies del canvi, dues victòries d'En Comú Podem i 71 diputats i un 21% d'Unidos Podemos), ha comportat també afrontar les dificultats per la seva organització i la seva

creixent institucionalització, alhora que una mitigació de la mobilització social i l'augment a Catalunya de la mobilització democràtica lligada al dret a l'autodeterminació.

El caràcter crònic del dèficit democràtic expressat a Catalunya pel Règim del 78 a través de la repressió i l'article 155 pretén estendre's també contra els ajuntaments del canvi amb l'aplicació de l'article 135, i demostra la voluntat d'interpretar l'ordenament jurídic al servei de la consolidació i regeneració d'aquest règim, tant pel que fa als aspectes constitucionals com als penals. No oblidem que l'anomenada 'Llei Mordassa' i els canvis al Codi Penal tenien com a primers destinataris els sindicalistes (350 encausats) i la resta d'activistes vinculats a la mobilització social contra la crisi.

La repressió engegada pels aparells de l'Estat l'1-O, les querelles, l'empresonament de líders polítics i socials i la fugida de part del Govern de JxS a Bèlgica han determinat la rearticulació defensiva de part de l'independentisme i la seva mobilització electoral, en un moment de dubtes profunds que havia provocat la DUI, amb les limitacions objectives que plantejava la unilateralitat i a punt d'encetar un calendari judicial vinculat a casos de corrupció com Palau i ITV.

El **PSC** segueix abraçat majoritàriament a l'estratègia del 155 (ja ha decidit donar suport a Cs a la Presidència del Parlament) i no concep altra majoria de govern a Catalunya que aquella on Cs ostenti el lideratge, amb el suport del PPC.

El **PP** ha perdut a Catalunya 165.188 vots i es queda amb 4 diputats i sense Grup Parlamentari. Sembla que aquesta formació planteja una política de terra cremada basada en el fet de només fer servir Catalunya per obtenir, en base a la confrontació, vots en altres territoris de l'Estat, i imposar amb tribunals i lectures democràticament restrictives de la Constitució el govern efectiu. Fer fora el PP del Govern de l'Estat s'ha convertit en un objectiu ineludible de la política catalana.

Ciutadans ha concentrat a Catalunya gran part del vot útil contra l'independentisme, aconseguint desvincular una part molt important del vot del seu programa econòmic i social i mobilitzar-lo al voltant dels casos de corrupció de CDC i el que ells mateixos anomenen "el monotema": l'oposició frontal a la independència i als mètodes pretesament utilitzats pels independentistes per estendre la seva hegemonia (llengua, escola, mitjans de comunicació en català subvencionats, etc.).

Cal constatar que els mateixos barris de l'entorn metropolità i més enllà on Cs ha guanyat han votat històricament PSC, van guanyar-hi alcaldies del canvi i En Comú Podem hi va guanyar dues eleccions generals. Per això, de cap manera pot generalitzar-se la seva adscripció conservadora o reaccionària a la dreta espanyolista i menys a l'extrema dreta. Seria un greu error polític fer-ho. Estem parlant de classe obrera i sectors populars que davant el xoc d'identitats entre blanc i negre en què s'ha presentat el debat polític han relativitzat altres qüestions per fer una opció nítidament no independentista, o fins i tot antiindependentista. Estem parlant fins i tot de sectors protagonistes de reivindicacions socials i laborals però que davant del debat de la identitat se senten atacats i agredits per la forma com s'ha desenvolupat el *processisme*.

Destacar que una gran part dels sectors populars que han votat a Ciutadans no comparteixen la seva visió neoliberal ni tampoc la criminalització del català ni de l'escola pública catalana.

Apareix també un desgast d'Unidos Podemos per la seva coherència en la defensa dels drets democràtics a Catalunya, coherència incompatible amb el seguidisme del PSOE al PP i de la concepció recentralitzadora i autoritària de PP i Cs.

Els nostre espai polític segueix sent l'únic que ha obtingut suports al conjunt de l'Estat i a Europa que acompanyen la nostra proposta de sobiranes compartides i de prioritització social.

El proper 12 de gener, EUiA participarà en una reunió amb tots els coordinadors i coordinadores de les Federacions d'IU, on analitzarem els resultats electorals del 21-D a Catalunya i desenvoluparem una estratègia conjunta pel conjunt de l'Estat, ja que la política catalana determinarà en gran part el calendari polític del conjunt.

Dues idees de fons d'estratègia compartida

- **Ruptura i superació del Règim del 78.** Manteniment i perseverança en la idea de ruptura del Règim del 78, ruptura necessària pels canvis econòmics i socials i d'arrel democràtica i també per la reconfiguració de les sobiranes en un projecte plurinacional. Tots aquests canvis presenten anàlogues resistències.
- **Catalanisme popular.** Com a factor aglutinador que no contraposa la gestió de la sobirania de Catalunya com a subjecte polític amb la fraternitat amb un projecte republicà, federal i plurinacional pel conjunt de pobles d'Espanya. Seguim apostant pels processos constituents no subordinats i les repúbliques.

Algunes propostes concretes pel període que encetem el 2018

- **Priorització del calendari social en mobilització i proposta política**

Cal organitzar, potenciar i participar a la mobilització social i cal que la proposta política, legislativa i governativa assumeixi un calendari conjunt amb els moviments i organitzacions socials vinculat a la vida quotidiana i a les seves condicions materials.

- **Passar a l'ofensiva amb la Proposta Constituent per a Catalunya de CatComú**

Cal desenvolupar les propostes de l'Agenda Constituent de CatComú com iniciatives per a recuperar l'autogovern i eixamplar-lo de forma acordada bilateralment. Aquesta agenda ha de proposar un model de país inclusiu i representatiu dels interessos i prioritats de les classes populars i del conjunt del territori.

- **Articulació organitzativa de CatComú**

Realització de l'Assemblea Organitzativa de CatComú, definició de la seva estructura organitzativa territorial i sectorial i desenvolupament urgent de la mateixa. Incorporació de noves persones al projecte en funció d'objectius polítics i vinculades a la mobilització.

Aquesta part organitzativa es rebel·la urgent amb la necessària definició de: a) estatuts de CatComú; b) reglament de primàries per les candidatures municipals; c) reglament de primàries per les candidatures a les direccions locals, sectorials i territorials com comarques i/o vegueries; D) nova direcció de CatComú.

S'ha de passar el més ràpidament possible a preparar les properes eleccions municipals de maig del 2019 i per això cal el desenvolupament organitzatiu local, clau també del creixement de l'afiliació.

- **Suma definitiva d'actors polítics**

Debat amb Podem per a què pugui incorporar-se orgànicament en la seva totalitat a les estructures de CatComú.

Informacions sobre Grup Parlamentari, constitució del Parlament i Govern de Catalunya

Les properes setmanes esbrinarem si tindrem o no legislatura. JxC esgrimeix una proposta "legitimista" basada en la proclamació a qualsevol preu de Puigdemont com a President de la Generalitat; aquest fet compta amb reticències internes dins el bloc independentista i l'acció opositora del Govern del PP i dels tribunals. Totes o algunes d'aquestes circumstàncies podrien portar a una situació de bloqueig i de repetició electoral que reforçaria la situació de crisi o el perllongament de l'aplicació del 155 en mig de noves accions judicials amb més presó i sentències d'inhabilitació de líders socials i polítics, que impossibilitarien la normalitat democràtica.

El bloc del 155 (Cs, PSC, PP) pretén aconseguir el control de les institucions en base a les dificultats de coordinació de la majoria independentista, sumades a les dificultats de 8 diputats independentistes electes per exercir el seu vot en el plenari del Parlament i fins i tot als dubtes legals sobre que alguns d'ells puguin ser escollits sense la seva presència física o exercir el càrrec des de la presó.

El paper de CatComú continua sent el de proposar una nova etapa que trenqui amb el període anterior, basada en un Govern i un Programa de Govern que prioritzi les polítiques socials, que recuperi i augmenti l'autogovern i els drets democràtics i gestioni una agenda per a desenvolupar el dret a decidir. Aquests aspectes són compartits per altres diputats i diputades i formacions i constituïria una justa aposta per un Govern transversal que dotés d'estabilitat a la legislatura i recuperés el sentit democràtic de les institucions catalanes pensant en la majoria dels catalans i catalanes.